

Amerikan çöplüğünde eşinenler

16.11.2018

BİR

Son yazımızda İktidarın tarihçi danışmanlarına Tayyip Bey'in Osmanlı'nın Parçalanma törenlerinde ne işi vardı diye sormuştuk.

Murat Bardakçı şöyle bir açıklama getirmiş: Avrupa Devletleri yüz yıl aradan sonra Türkiye'nin değerini anladı ve 'anma' törenlerine nihayet Tayyip Bey'i çağırdılar.

Dansöz gibi kıvrıma buna denir.

Millet de enayi, yedik.

Bu mantıkla şöyle bir yorum daha uygun düşmez mi: 'İngiliz ve Fransızlar Mondros Mütarekesini dayayıp teslim aldıkları Osmanlı'nın parçalanma kutlamalarına yüz yıl aradan sonra nihayet katılacak 'tîynette' bir Türk lider buldular'.

BİR DEFASINDA AMERİKALI BİR SUBAY ONU ÇÖPLÜĞÜ KARIŞTIRIRKEN GÖRÜP...

İKİ

Soğuk Savaş yıllarında Türkiye'nin İzmir Adana Trabzon Sinop gibi illerinde Amerikan üsleri vardı, edebiyatımızda ve basınımızda bir çok Amerikan Çöplüğü hikayeleri işte bu üslerin çöplerini anlatır.

Ertuğrul Özkök'ün bir Amerikan çöplüğü hikayesi varmış, yeni öğrendik. Ünlü Amerikalı çizer Stan Lee'nin ölümü üzerine kaleme aldı.

Yazarımız çocukken İzmir Kahramanlar Semt'i'nde Amerikan Çöplüğünü eşelemiş ve bir defasında Amerikalı bir subay onu çöplüğü karıştırırken görüp Stan Lee kitapları hediye etmiş.

Benim de hikayelerimde Amerikan Çöplüğü geçer, Trabzon Boztepe semtinde Amerikan üssü vardı ve Trabzon sahili Moloz mevki molozların döküldüğü yerin adıydı.

Şöyle kaleme almıştım, sekiz on yaşlarında her Anadolu çocuğu gibi yazları su satardık, mısır satardık, boyacılık yapardık, sakız satardık, bir gün Moloz mevkiinde hırpani dilenci kılıklı adamların molozların içinde Amerikan çöp kamyonunu itişe kakışa beklediklerine şahit olmuştum.

Amerikan çöp kamyonu boşalır boşalmaz insanlarımızın çöplere birbirlerini ite kaka öne geçmek için gırtlak gırtlığa boğuşarak hücum ediyordu.

Şüphesiz bugün hepimiz ihtiyacını olan yoksul insanların çöplere hücumunu mazur görürüz, ancak.

Amerikan çöplerini karıştırmak eşelemek çöp kamyonu henüz çöplerini dahi boşaltmadan birbiriyle kavga etmek, çok aşağılık gurur kırıcı bir duyguydu.

Çocuk yaşta insan bu sahneleri görünce ülkesinden insanlarından yoksulluktan tarifsiz derin duygularla nasıl utanırdı.

Sekiz-on yaşında yoksul çocuklar, hangi eğitimi almış hangi kültürle büyümüşüz bilmem ama bu trajik sahneler derin bir utanç duygusuyla içimize otururdu, yaşadığımız her an bu sahneler zihnimizden çıkmaz ve kendimizden ve ülkemizden ve insanlıktan utanır, yerin dibine geçerdik.

Çöpten ve yerden bir şey almak, insan gururuyla ilgili çok ayıp bir şeydi, ve üstelik belleri bükülmüş yağma talan eder gibi birbiriyle yarışır gibi Amerikalılar'ın çöplerine hücum etmek aşağılık utanç duygularının en reziliği, sefaletin dibiydi.

Ertuğrul Özkök'ün bu yazısını okuyana kadar bu ülkede nihayet yetişmiş okumuş aydın yazar herkesin çöplük hikayelerinden çok utandığını benimle aynı duygular içinde olduğunu sanıyordum.

Değilmiş.

HİÇ UTANMADI

Ertuğrul Özkök bey, kendi otobiyografisine dair çok kıymetli nadide bir sahne anlattı bizlere. Ertuğrul Bey'imiz meğerse o çöplüğü eşeleyen gürühtanmış. Ve üstüne çöplüğe nasıl hücum etmişse bir Amerikan subayı başını okşamış, elinden tutmuş, kendine çizgi romanlar hediye etmiş.

Yokluktur, olabilir, ama Amerikan çöplüğünü eşeleyen bu çocuk ilerde Türkiye'nin en büyük gazetesini yirmi yıl yönetti, acıklı dram buradadır. Aramızdaki fark bu, kimimiz Amerikan çöplüğünde Amerikan subayının başını okşamasını hayatının en büyük sevinci mutluluğu kabul ederken kimimiz bunu tecavüz kabul ederek büyüdü.

Hatıralar notlar hikayeler derken herkesin meşrebi karakteri bir şekilde ortaya çıkıyor. Sonra uzun yıllar okuduk anladık ki bu yazarımız, çocukluğundan ihtiyar haline varıncaya kadar, Amerikan çöplüğünü eşelemekten hiç yorulmadı.

Amerikan çöplüğünü eşelemekten hiç utanmadı.

Romanlar günlükler mektuplar işte bu yüzden önemlidir, bir gün kendinizi bilmeden çıplak gerçeği itiraf ederken bulursunuz. Bazı yazarların neden geniş mezhepli maymun iştahlı tatmin olmamış düpedüz yalan ahlaksız milli değerleri hiçe sayan ve bağımsızlık gibi değerlerle alay eden bir hayatları olduğunu öğrenirsiniz.

Ve bazı yazarların da neden aşırı ahlakçı açık sözlü sert eleştirel bir kimlik edindiğini birazcık anlamış olursunuz.

Ülkemizde yazarlar ikiye ayrılır Amerikan çöplüğünü eşeleyen yazarlarla Amerikan çöplüklerinden utanan yazarlar. Amerikan çöplüğünü eşeleyen yazarlar hep kolayına kaçtı. Hep bir Amerikan subayının başını okşayıp önünü açıp hediyeler vereceğini hayallerine sindirdi. Diğerleri, bu aşağılık sahneleri gururuna yediremeyip Amerikalılar'ı emperyalist ve sömürgeci diye kodlayıp siyasi ve kültürel olarak karşısına alarak bir ömür yazıp çizdi.

Bakın, 15 Temmuz'dan sonra medyada kovulmalar dağılmalar ve yeniden toplaşmalar başladı, Amerikan Çöplüğü'nden eşelenenler T 24 sitesinde toplanıyor, dün ODA TV'de bir haber Ergenekon Şemasını Fetöcü savcılardan alıp kamuoyuna ilk gösteren Ali Bayramoğlu ve en yakın arkadaşı Hrant'ı öldürenlerden bu acı gerçeğe rağmen Fetö'den yedi yıl maaş almayı sürdüren Etyen Mahçupyan, Saadet partisi Televizyonu TV 5'de program yapacaktı. Milli Görüş'ün dahi Amerikan Çöplüğü'nden eşelenenlerin tarafına geçtiğini görmek Milli görüşçüler için ne hazin bir kader.

Bütün çağlarda efendi köle sömürge biat ilişkileri böyle doğmuştur, çöplüğüne muhtaç olduğunuz çöplüğüne koştüğunuz insanlar sizi 'egemenliği' altına alır.

Bu insanlar mutsuzluktan kurtulamaz çünkü çöplüğünü karıştırdıkları başlarını okşayanların dinlerine kültürlerine siyasetlerine karşı gelemmezler ve hızla soysuzlaşırlar.

Sayın Ertuğrul Özkök bey, demek siz o çöplükte eşsiz değerde çizgi romanlar gördünüz, oysa biz o çöplükte, kölelik, aşağılık, utanç görüp, o çöplüğe hiç yanaşmadan ve o çöplükte eşelenen insanlarımızın utancıyla bir hayat yaşadık.

Evet, Amerikan çöplüğünden uzak durmak maddi olarak makam olarak bizlere bir fayda sağlamadı. Ama Amerikan

çöplüğünden uzak durmak ruhumuzu kuvvetlendirdi. Sonunda işte siz gazetesinin Türk Bayrağı logosuna dahi sahip çıkamayan her cemaate her patrona eğilen dışardan dayatılan her siyasete şehvetle 'rıza' gösteren köle ahlakı edindiniz.

Ve sonuçları ortada: Ne gazeteniz kaldı ne patronunuz ne gazetenizin simgelediği bayrak ve hürriyet değerleri ne de bütün yazarlarınız kovulurken ağızınızı açıp tek laf edecek gücünüz iradeniz kıymetiniz kalmadı.

MUHALİF ELEŞTİRİ GÜCÜ HIÇ GÖRMEDİM

ÜÇ

Oda TV yazarlarının çoğunu şahsen tanımam ama yazılarını okuyorum, bu yazarların istisnasız hepsi Amerikan Çöplüğü'nde eğilmekten eşelemekten öğrenir.

İğrendikleri için Amerika'ya statükoya liberalizme emperyalizme ve onun kumpaslarına ve ajanlarına hayatlarını riske atarak sert eleştiriler getirip ODA TV'ye yazar oldular ve bugün her biri her gün yüzbinler tarafından onur duyularak baştacı edilerek okunuyor.

Ve bugün, Türk basınının onur ve haysiyetini Amerikan çöplüğünü milli gurur meselesi yapıp utananlar ayakta tutarken, Amerikan çöplüğünde eşelenenlerin gazeteleri çoktan bir patrondan başka patrona dolar hesabı satılıyor ve onlarca yazarı onun bunun kapısında ya da sokakta kalıyor.

Dün ODA TV'de bir Hürriyet yazarı Ayşe Baykal'ın yazısını okudum, artık ODA TV'de yazacakmış.

Soner Yalçın'la konuşmuş, şöyle yazıyor, 'başörtüm sorun olur mu' demiş. Başörtüsü kelimesini bir sorun olarak gören bir siyaset anlayışı bilinç altında hala yaşıyorsa varsa demek ki bu hanımefendi ODA TV'yi hiç okumamış. Rica edeceğim tanımadığın yerlere ayak basmasın.

Bu hanımefendinin bir kaç yazısını okudum, yazılarında bir ahlaki isyan bir muhalif eleştiri gücü hiç görmedim, neden ODA TV'de yazmak istemiş, pek anlayamadım.

İllaki yazmak istiyorsa şüphe olmasın başımız gözümüz üstüne.

Ancak unutmasın burası Amerikan Çöplüğü'nde eşelenenlerin gazetesi hiç değil.

Burada torpil yok kayırma yok. Burada tek kıymetli hazine itiraz ve isyan ve ahlaki siyasi eleştiridir.

Burada sizi koruyan patronlar genel yayın yönetmenleri yoktur. Burada yazdığınız için hakkınızda her türlü iftira suçlama linç gırla gider. Burada emperyalist köpeklerin kamçıları ve yemleriyle büyüyen eski patronlarınızın koruyucu gücü hiç yoktur. Burada ünlü modacılar sipariş edilmiş şöhret üniformaları giyilmez.

Ancak burada bugüne kadar yaşamamış hiç görmemiş tadmadığınız bir özgürce yazarlık vardır, kanatlandırır sizi.

Ve burada yazmak, temize çekmek için ruhunuzu, temize çekmek için yazarlığınızı ahlakınızı varoluşunuzu, büyük bir şanstır.

Kendinizi ve çağınızı ve yeteneklerinizi aşmak için burası bir cennettir,, cemaatten ayrılmak ferdileşmek ve nihayet çıplak açık seçik insanlıkla ve kendinizle konuşmak için bir mucize yerdir burası.

Burası sizi Kapadokya'daki balonlar gibi Allah'a insanlığa yükseltmez, ODA TV'de yerçekimi kanunları geçerlidir. Yazınızın değeri zekanızın gücü edebiyat bilginiz ve tasvir gücünüz kadar özgül ağırlığınız vardır.

Burada yazacak olanlar, Türk basınının son yıllarda yaşadığı cemaat ve iktidar el ele trajedesinin sonuçlarından haberdar olmalı, mesela Amerikan çöplüğünde eşelenip başı okşananlar insanlık görevlerinin başında tetikte ve dikkatli hiç değildi.

Patronların gölgesinde tembel ve beceriksizdiler. Böbürlenmeyi seven boş gururları çok çirkin kibirleri vardı. Altta kalanlara hakkı yenenlere hiç acımayan işsizleri yoksulları hiç dert edinmeyen üstelik çaresiz bu insanlar için çok yaralayıcı sözler

sarfedecek kadar küstahdılar.

Hanımefendi, burası bir insanlık bir memleket kulesi, görev başında hep nöbette, gecenin bir vakti üç-beş nöbetine kalkıp, ters giden bir şey var mı diye telaş merak hassasiyet sahibi değilseniz, ve dini bunalımlarınızdan siyaset devşirmek gibi derdiniz ve hala itiraf etmekten utanç duyup sakındığınız şeyler varsa eğer ve sefalete karşı dayanıklı donanımlı bir ruh kuvvetiniz yoksa...

Lütfen, bu hayatı nasıl yaşamalı bu hayat nedir ölüm nedir siyaset nedir din nedir kendimi nasıl kurtarırım sorularınızı meraklarınızı rica edeceğim hanımefendi, lütfen çıplak gerçeği, hakikati arayın

Nihat Genç

Odatv.com

Nihat Genç

Diğer Yazıları

Ergenekon operasyonu sahiden başarısız mı oldu

02.07.2019

"Mustafa Kemal'in askerleriyiz" demeye devam edecek misiniz

28.06.2019

Badeci şeyhin siyasetteki adamları

15.06.2019

Nihayet bir takım kurduk

09.06.2019

Cellatsız saray çok yaşamaz

08.06.2019

Yarattıkları canavarlarla artık baş edemiyorlar

07.06.2019

Tüm Yazıları

Popüler Yazılar

Müyesser Yıldız

TESUD Başkanına neler soruldu?

30.06.2021

Dr. Hüseyin Nazlıkul, M.D. PhD.

Hastalıklara karşı direnç nasıl artırılır

03.10.2021

Salih Seçkin Sevinç

Pandemi bahaneleri oldu... Restoranlar bizi ya...

03.10.2021

Rafael Sadi

O kritik ziyaretin arka planı

03.10.2021

Yusuf Yavuz

Yeni plan devrede

17.06.2021

Soner Yalçın

Tehdit etmeyin

18.06.2021

Soner Yalçın

Tunus'un foncuları

28.07.2021

Soner Yalçın

Erdoğan'ın öfkesinin sebebi

26.10.2021

Sami Mentesh

Milli Eğitim Bakanı yalan söylüyor

25.06.2021

Soner Yalçın

Ata'nın çocukları: 68 Kuşığı

30.06.2021

İletişim

Haber Merkezi: 0 216 449 32 00

Faks: 0 216 449 32 00

Mail: info@odatv.com

İletişim

Künye

Gizlilik Sözleşmesi ve Koşullar

Mobil Uygulamalar

Reklam

Reklam: 0 216 449 32 00

reklam@odatv.com

© 2021, Oda TV. Tüm haklar saklıdır.

ANA SAYFA

YAZARLAR

VIDEO

FOTO GALERİ

ARŞİV

KATEGORİLER

